

Núvols i roca rosa

Ara mateix, al capltard, les roques prenen una coloració mat, matisada de núvols que es desfan, canviants, evanescents, blancs més amunt del cel blau, grisos en contacte amb els pics. Tothom queda admirat per les muntanyes asimètriques, irregulars, punxegudes, dentades, lluminoses, a voltes; rosades al capvespre, lluent, després de la pluja; ombroses, al capvespre.

A la vall, els boscos, espessos i atapeïts de vegetació, semblen de llibre. Després de caminar-hi, sents una placidesa cansada. Avui hem fet via cap al passo Rolle, al capdamunt de la vall. Un passo és un port de muntanya -1.970 metres d'altitud- transitat per tota llei de vehicles: rulots, motos, automòbils.

Als passos abunden els restaurants, malgues i bars. Els homes prenen plaer de circular pels passos: els veus muntant motos amb tot l'arnès del cavaller postmodern. El plaer de la velocitat és una dona-

ció dels déus als homes, que cavalquen motos amb posat furient.

Pugen el port zigzaguejant de revolts, a tot gas. Els sents com t'avanquen amb el seu casc com a elm modern. Són vertiginosos i feliços. Quan arriben al port, s'asseuen suats i contents.

Aquests passos d'alta muntanya són plens de generacions: uns beuen birra, altres mosseguen entrepans, altres dinen a les taules exteriors, altres compren formatges rodons a la *malga*, que és el nom que donen a les granges de vaques; altres es preparen amb el *panino* a la mà per començar una excursió dominical.

Avui prenem cafè i enceto la caminada una mica malhumorat. El sol colpeja fortíssim. És un migdia solar implacable, constitucional. El

TOTHOM QUEDA ADMIRAT PER LES MUNTANYES ASIMÈTRiques, IRREGULARS, PUNXEGUDES, DENTADES.

camí cap al *trekking* del Cristo Pensante és un tutti frutti de turistes, d'excursionistes de sabates daurades, de sabata plana i pantalons florejats. Barret de palla i canalla. Cametes seques i caminadors en colla, sorollosos. Hi ha parelles joves, dones grans, joves i fins i tot una monja amb hàbits i pals al coll, un capellà somrient, una dona negra de cabells arrissats i cama llarga, i una mare que setanteja i una filla amb *shorts* i cames blanques, que caminen juntes.

La muntanya que pugem fou un punt estratègic singular durant la Primera Guerra Mundial. Hi ha arqueologia militar a tot arreu: trinxeres, casernes, forats a la roca, trencadissa de roques, espadats vertiginosos...

La caminada no és pas llarga però l'escurcem encara més: el sol és cremant, abrusador. Anem ascendint. La companya, que s'ha posat al davant, em diu que ja hem arribat al cim. La visió panoràmica és enlluernadora: la vall, el passo Rolle, el llac de Panneveggio. Al capdamunt, un Crist de marbre coronat asprament amb un filferro de punxes. Un filòsof de secà hi ha inscrit: dedica un temps a pensar, un temps a pregar, un temps a somriure.

Nosaltres ens dediquem a badar, i a menjar. Tornant, oblides tots els maldecaps per una felicitat concreta: arribar a l'automòbil, tornar a la tenda de campanya, escriure un article mentre les muntanyes es tornen núvols rosa i ombra tocada per un traç de sol.

